

Publicerad 2010-02-04 22:10 av Ingela Svenson

Tills andningen upphör

vemodig vankar jag in i
utanförvärlden igen
har inte varit där på ett tag
minns nu hur det brukar
flimra för ögonen när
det märkliga ljuset
drabbar pupillerna

luktar främmandevärld
en som jag inte minns
men som ändå sitter etsad
i mitt drömminne som en

schlager melodi

tralalala tralala

det är jag som sjunger, hör du?

Nej, du hör inte

ingen annan än jag själv
kan höra mig här
inte ens om jag skriker

så jag är tyst

en stund

suger jag in flimret
innanför ögonlocken
flimrar som en film

tills andningen upphör

det ingen kan se

finns inte

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten